

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

Борба

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXIV
1977
АВГУСТ
11
Четвъртък

Вестникът е основан
през 1945 година

Брой 95 (3930)

Цена 2 стотинки

неутронната бомба

Предизвикателство към човечеството

Неотдавна станахме свидетели на поредно словесно варварство. Американските конгресмени гласуваха за отпускане на средства за производство на т. н. „неутронна бомба“. Сам президентът Картер помоли да се гласува за финансиране на „това оръжие с повишена радиация“. Някои даже смятат, че резултатите от гласуването са победа за президента.

Какво представлява „неутронната бомба“? Главното й „достойнство“ се състои в това, че чрез радиацията тя унищожава хората, като оставя сградите почти невредими. Милитаристите от Запада отдавна мечтаят за такова оръжие. Нали собствеността и имуществото се ценят в западния свят къде-къде повече, отколкото човешкият живот!

Самият факт — създаването на такава бомба — е ужасен. На практика това е портирната водородна бомба. За мен е ужасна и реакцията на

председателя на сенатската комития по въпросите на въоръжените сили Джон Стенис след приключване на гласуването. Той заяви, че за него сенатското решение е „най-добрата новост през последните години“. Ако подобно изявление се разгледа в светлината на въпросите около правата на човека, може смело да се каже, че радостта по повод създаването на ново смъртоносно оръжие е предизвикателство към човечеството.

Докато американските политици и дипломати философствуват за „правата на човека“, САЩ продължават да увеличават военната си мощ.

Джеймс ОЛДРИДЖ
английски писател

Захар от новата реколта

В дните пред новата кампания колективът на Захарната фабрика положи всички усилия, за да започне навреме. Благодарение на упорития труд на работниците и специалисти те всички машини и съоръжения са готови за производствения процес.

На 6 август започна преработката на първите тонове захарно цвекло. Вчера бе пусната в действие и втората дифузна кула, с което ще се създадат условия дневно да се преработват 3600 т цвекло.

Във вторник бяха получени първите 60 т захар. До края на август трябва да се произведат 7450 т. По досегашните наблюдения показват, че дневният график за изкупуване на захарно цвекло не се изпълнява. И ръководството на завода трябва да вземе мерки, за да осигури преработването на определените количества захар още от сега. Само тогава ще гарантира изпълнението на плана и оползотворяването на цвекловата реколта, както и скъсяване на преработвателната кампания.

Петър ДИМИТРОВ

Трудови успехи пред Празника на свободата

Обещаното стана дело

Още една тъкачка от фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново прекрачи в осмата петилетка

За тъкачката Мария Кръстева, помощничката й Руска Гроздева и майстора Илия Вълков, тримата от 11 секция на „Червена“ смяна, календарните дни в никакъв случай не са равни на задъханите им устремени делници. В понеделник Мария Кръстева стана третата тъкачка от фабрика „Васил Мавриков“, която изпълни петилетния си план.

Спомяна си, преди време се наложи да разговарям с Мария извън цеха. Някакви минути бяха минали, но нейните тревожни погледи наоколо, откъдето се чуваше хладогласният грохот на станите, ставаша все по-чести. Докато най-после не издържаше: — Моля ви, нека по-кратко, защото чувате ли ги — започнаха да спират...

Разбира се, съвсем не съм убеден, пък и едва ли е възможно, тогава Мария да е опростила в общия шум на работните машини, че са спрели няколко — и то точно нейните. Но по-късно, не в тъмния цех, а в детска ясла, откъдето допиташе неграки на станове, а нестроен хор от множество плачливи глагове, изведнъж като че ли всичко стана ясно. Разтревожена майка се втурна от ахото и изпълнението в думите й сякаш я задави: „Детето ми!... Защо!... Какво му е!“

Ето го онова, което „изключва“ понякога сетивата, което се усеща само със сърцето. Кое то прави хората истински.

Мария го притежава — това шесто чувство. То я води неизменно от скамейката на професионалното училище по текстил до двукратната титла на републикански първенец в професията. То й дава криле когато трябва да раздели децата си между 36-те стана и двете си деца. Същото това чувство ява сили в снагата й даде помощност към тъчките нишки на претъпканата тя да изтъче 376 000-

те метра плат, определени за петилетката, когато бяха минали само година, осем месеца и осем дни от тази петилетка. Не може то да е липсвало и когато безпристрастният език на цифрите „отсече“ — 93,4 на сто първокачествена продукция.

Може би то, голямото, светлото чувство я е водило и миналия месец към паметника на загиналите народни партизани край Балван, където тя се поела за първи път в ръцете си червения партиен билет.

Ето че първите й стъпки в редовете на Партията съвпаднаха с достигането на заветната цел, към която беше попитално ято — нейното и на колегите й — да бъде дело обещаното лично пред другаря Тодор Живков — а чест на 60-годишнината на Великия октомври — петилетката за тях да върши до тазгодишния празник на свободата.

Достигнаха Иваничка и Анка. Достигна и Мария. Ще достигне и ято. И ще бъде дело обещаното! Крилето се калява в полет...

Знаем, ти ще продължиш нататък. Нека винаги е с тебе онова, неуповимото. Кое то се усеща само със сърцето. И прави хората истински.

Веселин ХРИСТОВ

Вчера на обед в цеха дойдоха председателят на Окръжния съвет на Българските професионални съюзи Иван Златев и секретарят на ОС на БПС Мария Шишкова. Те връчиха поздравителен адрес на Мария Кръстева, на помощничката й Руска Гроздева и на секционния майстор Илия Вълков.

Другарят Златев пожела успехи на целия колектив в дни те пред Девети септември и 60-годишния юбилей на Великия октомври.

ЩЕДРИ АВГУСТОВСКИ ДНИ

Усилен труд в плодово-зеленчуковото предприятие в Поликраище — Бригади, които наистина помагат — Собствените сили — резерв, който не е въведен напълно в действие

— Дневен ред — отчитане на съвземането от 3 до 9 август, кратък преглед на свършената работа, уточняване на задачите до края на седмицата. Време за оперативната 30 минути.

С тези думи директорът на плодово-зеленчуковото предприятие на ПАК — Горна Оряховица в Поликраище Тяно Тянков откри във вторник съвещанието с участниците ръководители и бригадирите. Оперативността не бива да учудва, августовските дни категорично я налагат, още повече че става дума за едно предприятие, което произвежда половината домати на ПАК, 1900 т пипер и хиляди тонове други плодове и зеленчуци. Това всъщност определя и величината на задачите, поставени за изпълнение до края на седмицата — предаване на изкупвателните организации на 2250 т дини, 700 т домати за преработка и 170 т за износ, 130 т пипер.

Тоновите плодове и зеленчуци, за които става дума, са отглеждани, из полето има дори повече отколкото стопаните са заложили в плановете си. Големият въпрос е: ще се приберат ли те? Участниците ръководители и бригадирите бяха категорични: при достатъчно хора — да! А погледът от помощни бригади бе все вече тръгнал към градините.

Сутринта на същия ден пред Легия театър във Велико Търново беше особено оживено. Градът, дал дотогова 21 000 човекодни в помощ на селското стопанство, изпращаше отново бригадири. В 7.30 ч. десетки служители от Окръжния народен съвет, Окръжно управление на съобщенията и други предприятия заминаха с автобусите за Поликраище, Ресен, Полски Сеновец. В градините ги чакаха отговорниците от селата, които се бяха погрижили за амбалажа, транспорта.

— Първата година, когато почнаха да идват, бригадирите набрараха по 5—6 шайги домати, не си плащаха дори в превоза. Сега работят много по-съзнателно... — споделя Божина Попниколова, отговорник за бригадирите на блока в Поликраище.

Бригадирите в селото този ден наистина заслужиха ласкавата оценка на кооператорите. Петдесет и шесте човека от Окръжния народен съвет, управление „Спортни имоти и съоръжения“ — Велико Търново и от другите учреждения набраха повече от 12 000 кг домати. А вечерта на края на блока ги чакаше касиерката на плодово-зеленчуковото

предприятие, която плати изработеното през деня и премията от 1 стотинка, която се полага за всеки килограм набрани домати. Това заплащане на бригадирския труд обяснява защо, когато сутринта във Велико Търново посочиха рейса за Поликраище, повечето от бригадирите искаха да се качат в него.

Стотиците хора, които тръгват всеки ден от града към полето са основание за един друг въпрос — въведени ли са в битката за реколтата всички резерви от работна ръка в селата?

— Тройки, в които състав влизат председателят на низовата отечественофронтовска организация, съветникът на района и комунист или сдружен земеделец от миналата седмица ходят във всеки дом, за да привлекат неучастващите в работата пенсионери, лемкини, младежи — разказва секретарят на общинския партийен комитет в Поликраище Христо Топалов. — Резервите на селото са около 120 човека. За тях са определени нарочни блокове близо до селото.

Наистина от хората, за които става дума, излизат в полето. Но досега не всички, дори не и половината. Една обиколка из Поликраище с десетките трудоспособни хора, които могат да се срещнат при нея показва, че тревогата за тоновете домати, които лежат в полето не е обхванала много от тези, които живеят на територията на плодово-зеленчуковото предприятие и получават дори облаго от него. Показва, че организаторската работа за привличането им трябва да продължи с още по-голяма сила.

Битката, защото не може да се даде друго определение на работата в тези дни, за зеленчуците и плодовете навлиза в решителната си фаза. Залогът в нея е твърде висок и за да се завоюва той е необходимо наред с всичко останало да се припомнят и изпълняват още две неща, за които досега е ставало дума много пъти:

● помощните бригади от градовете да се водят от ръководителите на предприятията

● премията от 1 стотинка за всеки килограм набрани домати не само да се начислява на кооператорите, но и да им се дава в края на всяка седмица.

Николай ТОМОВ

Снимки Минко МИТЕВ

След завършване на работния ден бригадирите в Поликраище получават възнаграждението за изработеното.

От понеделник всеки ден по 650 служители от Велико Търново излизат в помощ на селското стопанство, Окръжен народен съвет, Окръжно управление на съобщенията, ОП „Търговия на едро“, Окръжен съвет на БПС, „Печатни произведения“, ОП „Водоснабдяване и канализация“ — това е само част от дългия списък на тези предприятия и учреждения, които помагат с желание на селскостопанските труженици. Фотообективът е уловил миг от работата на бригадири от Окръжния народен съвет.

НА КЛАСАТА, НА ПАРТИЯТА — с достойнство и чест!

Да бъдем верни синове

„Вие сте на стартовата площадка на своя живот. И ще постигнете толкова по-големи висини, колкото повече заряд от воля, енергия и знание имате. Не се съмнявайте, нашето социалистическо общество ви дава явна насока. Но едно временно с това трябва да ви предупредим, че никой не е асфалтирал за никого аутострада към бъдещето. Всеки проправя сам пътя си към идващите години. Понякога този път е труден, неравен, с неочаквани завои. Важното е да знаеш целта, към която си тръгнал, да вярваш в справедливостта на тази цел, в нейната възвишеност не само за собственото ти благо, но преди всичко за благото на обществото и за добруването на отечеството ти.“

Из Обръщението на другаря Тодор ЖИВКОВ към абитуриентите от випуск — 77

Младежки

2 страница

простори

Топлите, по бащински загрижени думи на първия ръководител на Партията и държавата достигнаха до момчетата и момичетата, които до

вчера носеха ученическата униформа, достигнаха до всички млади хора, защото са израз на голямата грижа и доверие, което Партията и обществото им дават. А на грижата трябва да се отговори с достойнство и чест, за доверие то трябва да се воюва.

Много от абитуриентите от випуск — 77 заеха своите работни места, на други им предстои първата истинска среща с машините, трудовете колективи. За тях, за техните първи успехи, трудности, проблеми разказват Таня Зашева, Анка Георгиева и Дарина Атанасова, млади работници от фабрика „Дено Георгиев“.

Когато човек се замисли какво всъщност представлява животът, трудно може да даде точно определение, особено ако е съвсем млад.

В такъв смисъл Обръщението на другаря Тодор Живков към абитуриентите от випуск — 77 идва отново да напомни на всеки от нас, че животът е поприще за труд.

Сега, когато средношколските мечти прекратяват пътя към зрелостта, това е преди всичко задължение и отговорност. Обръщението намери широк отклик и сред най-младите строители на Великотърновски окръг. В отговор на партийната повел за реализацията на младежите и девойките, за върхави средно образование, в материалното производство комсомолските комитети повишиха своята роля. Измени се подходът на работа със завършващите, като основно в дейността сега е създаването на условия за действена трудова подготовка. Важното място в нея заемат трудовете колективи. Положителните резултати, които постигна окръжната комсомолска организация през изтеклата година по реализацията на младежите и девойките в материалното производство, радват, но и задължават.

И ето, че вече във фабрика „Дено Георгиев“ и Строително-монтажния комбинат във Велико Търново, Захарния комбинат и Локомотивно депо в Горна Оряховица, СХК „Свилоза“ в Свищов, в строителството и селското стопанство, сред работническата класа се появи и нейното ново поколение — абитуриентите, завършили средните училища през тази година. Изразяваме увереност, че випуск — 77 от Великотърновски окръг, аля новен от Обръщението на другаря Тодор Живков ще даде истинския отговор преди всичко с делата си.

Георги БОРИСОВ,
325, отряд „Образование“ на
Окръжния комитет на ДКМС

На класата, на Партията — с достойнство и чест!

Да вярват в
твоите сили

Истински върху тези думи се замислих, когато прочетох Обръщението на другаря Тодор Живков към нас, абитуриентите от випуск—77. После, когато постъпих във фабриката „Деню Георгиев“, разбрах какво значение имат те. Нас, които дойдохме на 1 август, всички ни приеха с доверие, обкръжиха ни с внимание. А за един новопостъпил това е от голямо значение. Но всъщност ние познаваме много от работниците във фабриката, защото и по-рано сме идвали тук на стаж, а в часовете по практика в училището сме работили върху скрояни в предприятието платове.

В близки дни ще сформираща ме наша, младежка бригада. Уменията, които сме придобили в училището, сега трябва да превърнем в трайни навики. А това мисля, че няма да ни бъде трудно, тъй като сме назначени и вече работим по специалността си. Обичам професията си и бих пожелала да става като онази ударничка, с която се срещнахме преди няколко месеца в училище, защото трябва да заслужим доверието, с което ни обгради хората като нея.

Таня ЗАШЕВА

По-голям заряд от воля и енергия

Когато трябваше на 1 август да дойдем за пръв път на работа, очаквах пред портала на фабриката да се събере целият ни клас, както се бяхме уговорили в училище, а после да си образуваме комсомолска бригада.

Но се оказа, че сме дошли само 18 момичета. После разбрахме, че някои са постъпили като... детски учители или са отишли на друга работа. Започнахме да се питаме, защо се разрешава на някои да работят другаде, след като то вече са изпратени по разпределение. Учудваме се, защото в училището говорехме само за това — как ще отидем във фабриката, а то — една част от нас не са чувствували този заряд от воля и енергия, за който говори другарят Тодор Живков в Обръщението си към нас, абитуриентите от випуск—77, този заряд, с който се постигат големите висини.

Работническият труд е краен и благороден. На този, който не вижда красотата в него, трябва да му се покаже. Нашата колежка Маргарита, която беше секретар на ученическия комитет на Комсомола, винаги вечер ходи по домовете на момичетата, които още не са дошли на работа. Вярвам, че ще успее да ги върне при нас.

Анка ГЕОРГИЕВА

Бъдещето без труд не се постига

Аз съм от Търговищкия окръг, но завърших във Велико Търново СГТУ, тук получих разпределение и вече една година работя във фабриката. Мисля, че ще изразя мнение до на всички, ако кажа, че се чувствуваме добре. Има много между нас, които завършиха училището с висок успех, но не канализираха вълнението си във ВУЗ, има и непрестиж от миналата година, които дойдохме отчаяни от неуспеха, но тази година не опитвахме, започнахме намерихахме своето истинско призвание. Ето — Елена Ангелова е завършила училището заедно с нас, но вече не отстъпва на по-старите и опитни работници, а нейното изпълнение на нормата е в пъти над 120 на сто.

Благодарение на знанията и уменията, които сме получили в училището, имаме възможност да работим няколко манипулации. Това ни дава едно предимство пред по-старите работници, които са се специализирали в една манипулация.

Фабриката ни предлага добри битови условия — обзавеждане, стол... Това ни задължава да се трудим още по-енергично, защото бъдещето не се постига без труд.

Дарина АТАНАСОВА

Младежки ПРОСТОРИ

брой 233, год. 16

Пет младежка бригада във фабриката „Деню Георгиев“ е сформирана от възпитаници на СГТУ по комунално-битови услуги, завършили през миналата година.

Снимка Николай ХРИСТОВ

Закваска с дъх на бензин

Юлският обед на село е голям, изпълнен със сладки мисли, които напечена земя, на тревата и на нещо типично село. В марианата откъм пшеничните ниви се задале трактор с ремарке, пълно с хехли барено жито. В трактора зад кормилото седнал Георги. Георги е дребен на ръст и ако не го познаваш, едва ли би му дал и седемнадесет години. „Сигурно е отменил „нелегално“ баща си за час-два“ — така си помислих. Късно вечерта, когато изпълнената с шум тишина къпеше измореното село и небето пак беше най-красиво точно над Лозен, отново срещнах същия трактор. Пак го караше Георги. Този път ремаркето се попълняваше отдалеч празно, изморено от дългия житеен ден. Прибързана се да почиват. Колко курса бяха направили днес от комбайна до житните складове? Толкова, те през житарната компания Георги да превози 150 т ечемик и 260 т пшеница.

Омисля се, че този път тракторът не е на баща му. Само преди няколко месеца Георги Черкезов завършил СГТУ по агротранспорт в Стржища и много добър успех. Дошъл си на село по жътвата. Помогли го да помогне, гласували му голямо доверие — да прибере народния хляб. И той приел не по задължение, а е радост, тъй както се залавя за някоя работа трудолюбивите, хората, дете ние им казваме маракиди. А на Георги техниката му е по мерак още от детските години. Дядо му беше каруцар, баща му — а той започна с двете „кояски сили“, пък после се прехвърля на трактора. За Георги не малко по-интересно време от дните, прекарани с баща му край машините. Разправя, че още във втори клас можел сам

да кормува. Тази му любов преди чаклово години премина през изпитание, което и сега помнят някои хора от селото.

Тогава бил на тринадесет години. Било време за почивка и трактористите отдалечали на тревата. „Беларусь“ припряно поботел край тях, оставен сам, укротен от застенатата спиратка. Но изведнъж, от вибрациите, от шока, спиратката се освободила, и тракторът бързо занял бирая скорост. Георги бил най-близо до него. Но нека станало по-нататък.

„Машината се клатушкаше настранично по неравния склон, набирала скорост, до рба на дълбоката карьера оставаша двестриста метра. Успях да настъгна трактора, вкопчих се за тегача, но той подскочи в една яма и аз паднах на земята. После го догоних отново, този път здраво се вкопчих за него отзад. Най-трудно беше да се прехвърля през прозорца в кабината. Много адреналин — тракторът газеше през себе си красти, лозя, камъни... Вкопчих се до нивката през прозорца, а после — бух! — надолу с главата в кабината — направил съм достъп до управлението. Наклеих гача, после затегнах и спиратката. Каето погледнах навън — средата на десетина метра от карьера. Развалях се много, че спасих трактора.“

Така казва Георги. А докато той тичал да спасява трактора, двамата трактористи тичали него да спасяват. Викали му да бяга настрана, защото машината всеки момент застрелявала да се обърне и да го помете надолу по склона.

Лозенска ни е на нас закъваската, тук сме проходили и замечтали, от лозенска земя сме погледнали за пръв път към небето, та затуй сега, имаме и да сме, все тъйваме по звездната му красота. А ако запитахме съседите камен

чани или виноградарчи, те сигурно ще кажат, че грешим. Всичко е до закъваската на човечко. Така е и с фамилията професии. Понякога и да искаш, не можеш да се освободиш от тяхната предопределеност. И Георги веднъж направил опит да се захване с нещо друго. Но само за няколко дни разбрал, че няма похубава мирна от тази на бензина и машинното масло. А когато тази година се явил на вътрешни, зонални и републикански състезания по майсторско управление на автомобил и по автомонтаж, в броевите минути, в които трябвало да изважда, да поставя и да центрова различни машинни части, той си спомнял не само това, което е учил в училище, но и това, което е научил от баща си. Затова толкова лесно спелел дил и зоналното първенство в Разград, а на републиканското състезание в Толбухин зилтрето място между участниците от 28 училища в страната.

Коментираме с Георги Обръщението на др. Тодор Живков към абитуриентите от випуск — 77. Георги се радва и се гордее, че нашето правителство им гласува такова доверие. Каза, че е спокоен за себе си, за бъдещите си дни. След казармата по разпределение ще работи като автомонтажор в Стржища, а задале ли се жътва... ех, разбира се, жътвата ще я кара я Лозен. Както тази година. „Няма как, трябва да се помага!“ — отсича Георги, а сините му очи се усмихват. Озарени от щастното на съднатите мечти.

Елка СПАСОВА

Бригадирско

лято — 77

НЕОБХОДИМИ РАВНОСМЕТКИ

И тази година студентите от ВТУ „Кирил и Методий“ са в помощ на тружениците от селското стопанство и промишлеността на окръга. Когато започваше бригадата, бригадирският щаб постави две задачи — да се затвърди доброто представяне на студентите-бригадирите от миналата година, а там, където опитът е показвал, че производството е с по-специфичен характер, да се работи за неговото опазване.

Един от основните въпроси, който стоеше за разрешаване от бригадите, беше ефективната организация на работата. И понеже той включва в себе си много допълнителни фактори, се решаваше на място. Така например бригадирите в Джулюница и Кесарево работеха отделно от местните работници, докато на язовир „Иовковци“ и в ПЗ „Балкан“ студенти и работници бяха на една линия. И единият, и другият начин си имат своите предимства и недостатъци, а кой от тях ще се избере е въпрос на точна преценка. А през тази година тя е точна навсякъде. Това с особена сила важи за бригадата в Джулюница. Тук доприедна година резултатите не бяха много добри, имало е неприятности около трудовия процес, но тази година нормите се изпълняват редовно и качеството е на необходимото ниво.

Определено място през първа бригадирска смяна имаше социалистическото съревнование. В това отношение биче за пример международната студентска бригада в Кесарево. Тук борбата за челното място се водеше както индивидуално, така и между отделните отряди. Съревнование то дава отлични резултати. Например четата на Жасмина Бакова от първи отряд за един ден е работила 8,23 л., а средната дневна работка на четата на Иван Зафиров е била 5,23 л.

В повечето бригади трудовият процес е бил организиран добре, което е гарантирало постигането на високи резултати. Така се е открила широката възможност за създаване на осмислен културен отпочив, един доста стар въпрос, за който не можем да кажем, че се решава успешно. Наблюденията показват, че на много места интересните и оригиналните мероприятия са изоллирано явление. А организирането на свободното време има за цел да направи това време не само по-приятно, но и по-чистата по-ползотворна. Това се свързва с основния въпрос на бригадирското движение — по-високи трудови резултати, повече сили и енергия за процъфтяването на народното стопанство.

Христо СЛАВОВ
студент

ВЕЛИКО ТЪРНОВО — КРАКОВ

ИЗВОР НА МЛАДОСТ ОТ ДРЕВНИ ОБЯТИЯ

● От „Старе място“ през „Форум“ и „КРАМ“ до склоновете на Високите Татри

● Уроци по естетическо възпитание

1.

Така и не престана да се мръщи сивото краковско небе. А може би Балтика от стотици километри изпращаше тук своите облаци с дъх на Север и те сякаш напука на нашето братя южняка ни станаха неизмени спътници чак до модрият езера и искрящите преспи под настъпналите чела на татранските каменни гиганти.

Всичко цели две седмици ние така и не обкръжихме внимание на непрекъснатия дъжд. Защото носехме в сърцата си топлината на България, най-искрените приятелски чувства към полските колеги, които ни посрещнаха още на гарата в Катовице. Ние бяхме един от първите, пристигнали от подножието на Царевец на брега на Висла под славните стени на Вавел в изпълнение на договора, подписан в началото на годината от първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола във Велико Търново Радослав Радославов и от председателя на Краковския съвет на Федерацията на Полските социалистически младежки съюзи Анджей Витковски. Младостта от двете погранични стари столици си подаваша ръка за сътрудничество...

Нашата група — петнадесет актьори, художници и поети

Сред уютната обстановка в една от залите на „Форум“

от името на Окръжния младежки дом изпълняваше онази точка от договора, която регламентираше взаимните дружески връзки с младата художествено-творческа интелигенция, обединена от краковския младежки клуб на творците на културата „Форум“.

Съвсем нелека задача е да бъде проследена в детайли дейността на „Форум“ и на неговите над 500 млади творци от Краков и от цяла Полша. От разговора с нашия по-славянски гостоприемел домакин Анджей Стромило, ръководител на клуба, стана ясно, че съвсем не всеки от многото желаещи може да бъде приет като равноправен член тук. Изискват се творчески възможности, изяви — художествени и обществени, самодисциплина, упорит труд. И може би това е главното условие за изключителния авторитет на клуба, завоеван през едва двегодишното му съществуване. Чувствавахме навсякъде едно особено отношение към нас. Естествено беше да ни уважават като заградинични приятели, но фактът, че сме гости на „Форум“, оказваше сякаш магическо въздействие върху събеседниците ни, където и да се намирахме.

Преди всичко бяхме поразени от условията за творчество и отиди, които предлагат клубът на своите членове в сградата си под номер 25 на централния градски площад. И сега, като че ли по силата на една романтика, завесена от вековете, Краков живее, диша, твори, дискутира, весели се и скърби заедно с героите на своето изкуство не само на по-старите улици, но и до осъзнатото слънце рисува причудливи сенки през шпалери от сводове. Голяма част от непросторимата атмосфера на древната полска столица се крие в дълбоките каменисти изби с отколешна мрачна слава и със съвсем съвременен неподправен уют.

Така е в целия „подземан“ Краков, така е и във „Форум“. Младешките сами почистващи общинските помещения и сега в тях между дебелите зидове е настанен дисконклубът, залата за представяния и прожекции, оригиналното кафе. Изобщо открити е онази мярка, която не позволява на контрастите да драматизират. И всеки намира мястото си сред тези контрасти. На как по-своему хармонизира с обстановката изложбата на младите графики и плакати, убедително звучат спектаклите на Краковския театър на словото, музиката от съвременната стереоредакция, както и от концертните изпълнения още веднъж доказ

Краков — Закопане —
Велико Търново

Веселин ДОЛЧИНКОВ

(следва)

След жътвата

Размисли за подготовката ѝ, социалистическото съревнование и още някои неща

„За осем дни нашата агрегатна група успя да пожъне 2376 декара пшеница и да овърши 1125 тона зърно, с което се нареди на първо място между агрегатните групи в комплекса“ — из благодарственото писмо на стопанството профсъюзното ръководство на АПК — Стражица от 18 юли 1977 година до агрегатната група от 3 комбайна в Чапалево.

Но това не е единственият успех на групата. Тя получава награди за най-добри постижения три пъти по време на жътвата. На 12 юли комбайнерите Йордан Петров и Иван Енев с комбайн „Нива“ овършиха 65 тона зърно, на 14 юли — 66 тона. За целия период на жътвата същите комбайнери овършиха 767 тона зърно, а комбайнерите Петър Андреев, заместен след заминаването му в Полтавска област от Владимир Енев, и Ради Марков — 832 тона, постижение, което не е достигнато досега в клона.

Добрата организация на трактористите и самоотверженият им демонстрационен труд способстваха около 1000 тона зърно да бъде прибрано в държавните складове още по време на жътвата, а останалото количество в складовете на стопанството. След комбайните неотстъпно върват самопресите и базирацията слама се прибира в стопанския двор.

Сега, когато всичко това е, така да се каже, история, се налага да се огледат някои неща, докато не е отминало времето, докато сме близо до жътвените дни и докато не са започнали следващите стопански кампании. Защото има неща, някои може би ще кажат, че това не е моя работа, които не бяха организирани така, че да се прибере зърното както трябва.

При започването на жътвата първите впечатления бяха, че ремонтът на машините не е удовлетворителен — повредите започнаха още през първия ден. Подвижната ремонтна работилница започна да се оборува едва ли не със започването на жътвата и много често за най-малки повреди комбайнерите ходеха в Стражица, като понякога в първия ден използваха трактор или личен транспорт. Истината е, че машините стояха редовно до комбайнерите и им помагаша, че по-късно работилниците винаги идваше навреме на помощ, но ценни часове бяха загубени още в началото.

Информацията за хода на жътвата в района на АПК не се постъпваше. Не се водеше и никаква социалистическа съревнование, не само всеки ден, но и на тримесечия. Комбайнерите научава че са били първенци в началото на юли едва в края на жътвата, когато получиха и наградите си. А това ни тревожи, защото заедно с тях работеше колективът от Полтавска област, но сителат на оръдия „Ленин“ Владимир Драга от когото бяха измислили как се води и отчита социалистическото съревнование и който им показва много и какво разнообразие от агитационни и пропагандни материали се използват по време на жътвата в СССР. А те в началото на жътвата не знаеха даже ежедневието си резултати. И си мислеха че ако информацията тече както трябва, а после оцените по свои резултати, през отредените периоди от жът

Жътвените дни отминаха. Хлябът е прибран. Силите от комбайнерите, които бяха дини от други предприятия, за да помагат на селското стопанство, се прибраха по работните си места и вече изпълняват животните си трудови задължения. Но още си ги, че и те не са удовлетворени, защото в АПК още не са отчитени ирайните резултати от социалистическото съревнование. Хората работиха самоотвержено, от разни утри до късно вечер със съзнанието, че трябва да се извади партията хляба — хлябът да се прибере срично и качествено. Робити всички — и комбайнери и механизатори — и въпреки трудните терени и атмосферни условия, измисляха хляба си. И си мислеха, че този тръл трябва да получава мянание навреме, за да може това мянание да е импулс, да извика самоотверженост, да облагодетелства стремежите и собственото достойнство на всеки труженник не само в дадения момент, а винаги.

Ангел БЛАЖЕВ

Механизаторът от Иванча Йордан Тунав навреме и качествено извършва пръскането на дърветата насаждения, с което съществено допринася за високите добиви. Снимка Иван РУСКОВ

Качеството — неотменна задача

За четта на заводската марка • В комбинат „Винпром“ — Лясковец започна ине ржан-то на Лясковска ко пексна система за конрол и управление на качеството

Бутилките с тяхното производство се отправят ежедневно към много страни в света. И на кашоните е отбелязана не само марката на комбинат „Винпром“ — Лясковец, но и задължаващото — България. С производствата си групият колектив защитава както честта на заводската марка, така и престижа на страната на външния пазар.

Защитата ги спешно — дадена продукция на комбината е с оценка „К“ и „Л“. През първото полугодие няма нито една рекламация от купувачите или външния пазар.

Високото качество на произведената продукция е основна задача на колективна на комбината, неотменна грижа на ОТКК.

От 1970 година работехме по Саратовската система за бездефектна продукция, а от две години по математико-статистичния метод за контрол на качеството — опедели началникът на ОТКК Петя Колева. Но по този начин осъществяваме контрол върху опделените етапи в производството, върху отделните звена и асортименти. От опит се уверихме, че не е ефективно да контролираме и даваме оценка на качеството на последния етап — на производствения цикъл. Нашият комбинат има десет производствени звена, които са на различни територии и ежедневно произвеждат и реализират продукция за износ и вътрешния пазар. Не може качеството да се контролира само от отделни хора. Трябва да се създаде организирана, която да изисква отговорност от всеки — от пръвния изпълнител до управленския апарат.

В комбината се разработва и въвежда система за контрол на качеството на производствения цикъл. Нашият комбинат има десет производствени звена, които са на различни територии и ежедневно произвеждат и реализират продукция за износ и вътрешния пазар. Не може качеството да се контролира само от отделни хора. Трябва да се създаде организирана, която да изисква отговорност от всеки — от пръвния изпълнител до управленския апарат.

В комбината се разработва и въвежда система за контрол на качеството на производствения цикъл. Нашият комбинат има десет производствени звена, които са на различни територии и ежедневно произвеждат и реализират продукция за износ и вътрешния пазар. Не може качеството да се контролира само от отделни хора. Трябва да се създаде организирана, която да изисква отговорност от всеки — от пръвния изпълнител до управленския апарат.

Снежана ПЕТРОВА

Новини от Съветския съюз

Екран в три измерения

В киностудията „Талин-филм“ пристъпиха към създаването на първия стереоскопичен мултипликационен филм. Той ще бъде заснет по системата „Стерео-70“, разработена във Всесъюзния научноизследователски киносинтезит. На разположение на режисьора Туганов, оператора Нуут и художниците Линибих и Тамик е предоставена съвременна експериментална техника — екрани, приставки, камери. Филмът ще бъде завършен през тази година.

За всичко в един том

В издателство „Съветска енциклопедия“ се подготвя едно томен енциклопедичен речник. Той съдържа 80 000 статии, докато в 30-те тома на БСР са включени 100 000. Лаконичното изложение, тънката хартия и дребният шрифт позволява да бъде създадено то на уникално издание. Обемът на речника е 450 авторски томи — 4 пъти повече, отколкото в който и да е том на БСР. Това ще бъде настолен справочник за всеки човек. Тиражът на енциклопедията ще бъде няколко милиона екземпляра.

Нови пощенски марки

Министерството на съобщенията на СССР мисли в обръщение втора серия пощенски марки, посветена на предстоящите Олимпийски игри през 1980 година. На маркиите са изобразени боксьори, бадминтени играчи, тенисисти и други спортисти. На черни марки е отпечатана емблемата на бъдещите Олимпийски игри в Москва — 80.

Колко дelfина има в Черно море

Съветските учени завършиха преброяването на дelfините в Черно море. Техният улов беше забранен през 1966 година и оттогава броят им се е увеличил 6 пъти. Сега в Черно море има около един милион дelfини.

Преброяването на дelfините беше проведено с помощта на самолети и изследователски кораби. Това даде възможност на учениците да установят не само броя им, но и да определят пътя на миграцията и разпределението им в различните райони на Черно море. При изучаването на дelfините съветските учени си сътрудничат с колеги от България, Куба, Югославия, Италия, Непал, Япония, Франция, САЩ и много други страни.

Морската вода като отоплител

С помощта на специални съоръжения в Грузия започнаха да използват обикновената морска вода за отопление и организация на редица технологични процеси в хранителната промишленост. Топлата морска вода отоплява на пример залата на курорта Пиндза, осъществява се термична обработка на суровините в една от чайните фабрики. Топлината помпи, работещи на принципа на хладилните, с просто превключване от един режим на друг могат добре да охладят въздуха в помещениата през топлинните летни месеци.

Радослав КАСАБОВ

Специалистът за вашето лично стопанство

Растително-защитни грихи

ЯБЪЛКИ

За пълното опазване на ябълките от второто поколение на ябълковия плод червей, което причинява най-силно оскъпване на плодовете, второ пръскане срещу това поколение трябва да се извърши до 14 август. Препаратите, които ще се използват, са фексаматрибифон — 0,1 на сто, фосфор 0,3 на сто, агрия 1060 — 0,2 на сто или метокс 1,6 на сто.

За едновременно борба срещу брашнестата мана към работния разтвор за се при бази 0,8 на сто тиозол.

ДОМАТИ

За опазване на доматите от картофена мана е необходимо след валежи, най-късно след втория — третия ден да се пръска с 1 на сто бордоски разтвор или 0,5 на сто купроцин. Пръсканата за опазване на доматите трябва да продължат до края на август и началото на септември.

ДИНИ

На много места в дините стопанствата дините са пазарни плодове. За ограничаване на разпространението ѝ е необходимо да се пръска с 1 на сто бордоски разтвор, 0,4 на сто купроцин.

ЛОЗА

Напоследък на много места в оръта лозята градушки, които засегнаха и лозята в личните стопанства.

стопанства. За пръскане от блетта било гниене по гроздето посредствено след градушка да се пръска с 2 на сто бордоски разтвор. На много места има лозята на оидиум. За ограничаване на нататъшното развитие на болестта е необходимо незабавно пръскане със сара на гнилите гроздето. Пръскането да се извърши сутрин, при наличие на роса или след пръскането с бордоски разтвор.

КРАСТАВИЦИ

За предпазване на краставиците от болестта гъбави петна да се пръска с 0,4 на сто купроцин, а срещу маната — с 0,8 на сто бордоски разтвор.

БЯЛА АМЕРИКАНСКА ПЕПЕРУДА

В момента има масова поява на гъсениците от второто поколение, което е по-малко беливо. То е съставно и няколко дни да обелват напълно олюшките в лозята. Личните стопанства не бърза да се извърши механическо унищожаване на гъсениците чрез изрязване и събиране на клоните в найлонови торби, които да се изгорят. При разпалване на гъсениците и по-висока плътност да се търси съдействието на агрономите по места.

Фимлия ЯНКОВА

Хр. ФЪРТУНОВ

Завод за палети „Метал“ — Велико Търново

търси да назначи

Шлесери
Стругари
Постъпване веднага.
Справка в служба „Личен състав“, тел. 2-05-03.

3-2

База за развитие и внедряване на машини и съоръжения за керамични изделия и транспортни машини — Дебелец

о б я в я в а

конкурс за трима старши конструктори със срок 1 месец от обнародване на обявлението.

ПРОДАВАМ къща с озонна градина — център на Сушница, Велико Търново — Георги Георгиев Христов, ул. „Зеленска бита“ 130, ет. 1, дом, тел. 2-71-14 — Велико Търново.

ПРОДАВАМ 343 м Чолаки — Санданово, тел. 9-61-37 — домофон, 2-49-95 — служебен.

ПРОДАВАМ нова вилна, с 50 акрици, вилна, Общински издобен център — общински бюджет с Обединение.

ПРОДАВАМ „Варшава 723“ ул. „Христо Ботев“ 4 — Ломско, вилна, Георгиев Симеонов.

ПРОДАВАМ голямо „А2“ — 953, с. Делча, Липница, тел. 455 — Сашо.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

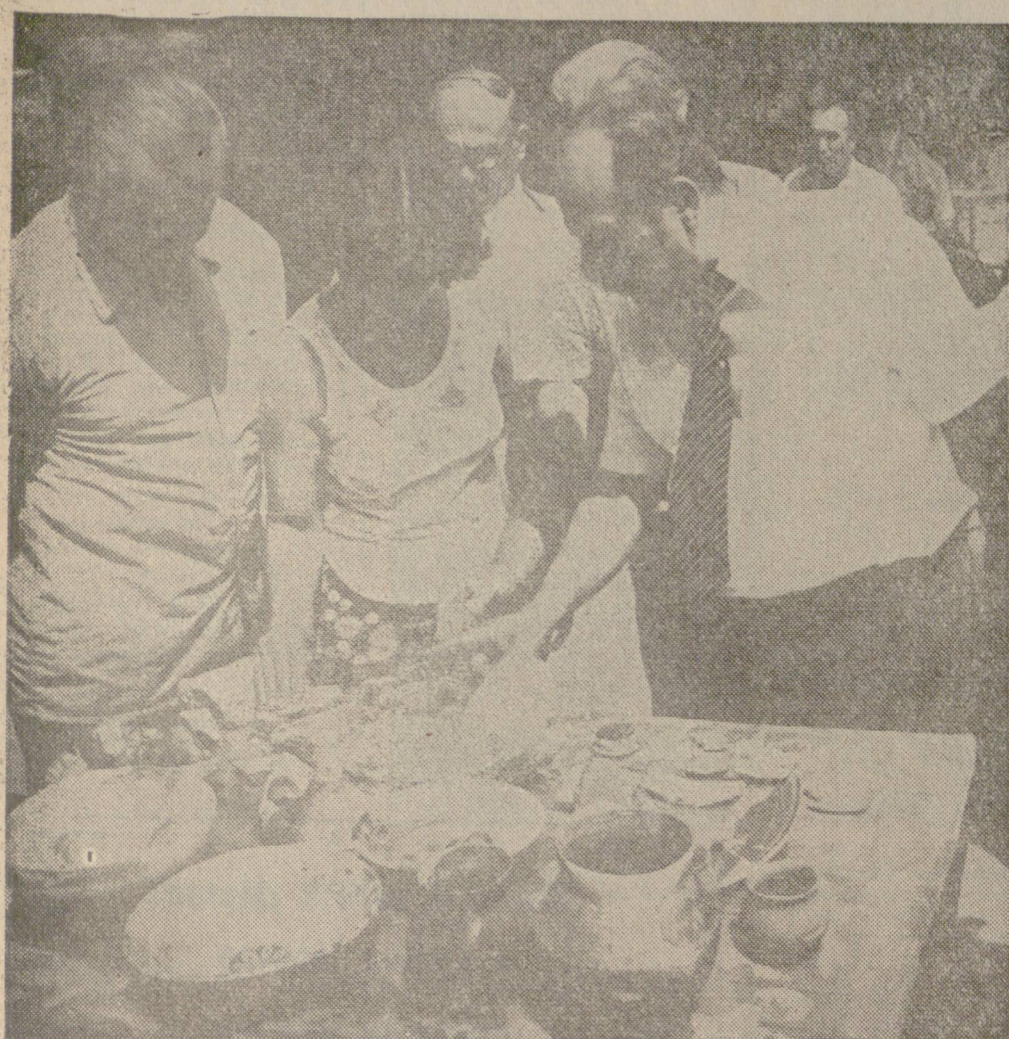
ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ПРОДАВАМ 343 — 966 — запазен Стефан Хаджиев — Никопол, тел. 22-53.

ТЪРНОВГРАД ВЪЗКРЪСВА ОТ РУИНИТЕ КАТО ФЕНИКС

Другарят Пенчо Кубадински разглежда придо битите материали от „Св. 40 мъченици“

разкопките край църквата Снимка Николай КАЧАКОВ

Светкавичната и буреносната история на Царевград — Търнов започва от църквата „Свети Димитър“ на десния бряг на Янтра с едно въстание, кое то ражда Втората българска държава. 208 години блестящ величествен Царевец с мраморните си дворци, звънът камбаните на Тръпезица, звуци със сладкия си глас над цялата долина камбаната от Патриаршеската звънарна...

Два века историята пише славни и трагични страници, раждат се книжовни школи, разни по значение на първостепенни университети в Европа. На Царевец и в неговото подножие издигат белокаменни църкви и манастири, украсени с ненадминати фрески, от които ни гледат и до днес не аскети, а наши ваременици, издигат се мраморни колони с надписи-завещания към поколенията.

Ако Атина има Акропола, Краков — Вавел, Велико Търново има Царевец. Като задъхано сърце бие с усурения си ритъм този царствен връх, бърза, защото скоро ще бъде прободен от меч на завоевателите-варварини, разсипан до основи и погребан в земята.

И след пет века ние, съвременниците, чуваме по вятрите на историята. Кръвата в жилите ни търси своето първоначало. Искаме да се самоопознаем. Едно мъдро постановление на държавата реши да се навлезе с невиджани досега темпове в далечното минало, да се търгне към един от корените на националното ни самосъзнание — към втората столица на България.

Десет години с трепетни ръце ние разравяме свещената пръст на Царевец. С велико търпение пресяваме през ръцете си шестте културни пластове на този хълм. Не може да се бърза. Всяка позляляла монета трябва да бъде видяна, всеки съд изваден колкото се може по-цял, всяка кост, всеки надпис, всяка нишка — всичко, което може да прошепне за миналото, за да разчетем верно и точно историята, за да възстановим, доколкото можем, Царевия връх на Втората ни държава.

Всички дошъл да работи на този необикновен хълм на този парцел със най-българския зема — от ученика до пенсионера, не е обикновен работник. Да работиш тук

трябва да бъдеш патриот. Та нали на хълма имаш възможност да разговаряш безмълвно със сенките на своите велики предшественици, пръв да видиш и докоснеш съда, стоял на масата на твоите деди преди векове, да извадиш и разчетеш надпис на колоната, украсявала царския дворец, да сложиш на пръста си златен пръстен, стоял на ръката на велик владетел или притежание на ония чаровни и властни жени, заради които царете са губели полнокаго властта си или са ставали жертва на коварни планове.

Тук всеки — от археолога до работника изживява онова познато само на творца чувство — да бъде откривател или преоткривател. Това чувство трябва да се изживее, за да усетиш неговата сладост.

Имал съм възможност да видя и почувствувам какво изпитва откривателят на археологически ценности, как той се преобразява, откъсва се от своето ежедневие, става друг човек. Това е необикновена радост, позната може би само на влюбените.

И разбирам колко прекрасна е инициативата, която университетът и филиалът на Археологическия институт при БАН са поделили — студентите-историци да работят като бригадири през лятото на Царевец и другите археологически обекти. Каква по-добра школа за любов към професията, за възпитаване на пламенни студенти и патриоти, на адхновени учители и специалисти.

Неотдавна при обиколката на другаря Пенчо Кубадински по Царевец студенти-бригадири се бяха струпали на обекта недалеч от Лобната скала и пред очите на гостите извадиха от пръстта глинени съди. Как блестяха очите им, как заразяваха с пламъка си!

Сигурно в душите на тези хора се ражда някаква иманярска страст, но разбира се, много по-блага и благородна. И нека! Как иначе да си обясним ентусиазма на археолози, които работят по двадесет години непрекъснато на обекта. А надникнали ли сте в техните хранилища, в стотиците и хиляди картонени кутии, в които те съхраняват своите съкровища? С какъв трепет ги отварят, за да ви покажат герб на български цар, парче керамика, почисте на монета и бързот са научни публикации да ги направят достойни на целия народ. Та нали това е тяхната основна задача. Или ако още не е — да стане. Затова ровим така дълбоко в пластове на нашата история, по Царевец, в подножието му и в околностите — да докажем, че сме наследници на древни култури, че съвременните ни успехи са плод на многовековни традиции.

Една от задачите на археолозите е не само да бъдат извадени останките от нашата материална и духовна култура от земята, но и там, където е възможно, те да бъдат реставрирани и експонирани, за да въздействуват изкуствено на съвременника и на идващите поколения — да стават тяхно възхищение.

След изграждането на го-

ляма част от крепостните стени, опасали с каменен колян южната и северозападната част на историческия хълм, след реставрирането на Третата порта и кулата на Малката порта и експонирането на една значителна част от Царевец се убеждаваме нагледно в правилността на ония учени, които настояваха за реставрация на Царевец. Друго е внушението на хълма сега. И още по-внушители ще стане, когато в навечерието на 1300-годишнината от основаването на българската държава на камбанния връх ще изникне величественият патриаршески комплекс, а чрез звук и светлина Царевец ще възвърне част от миналото си величие и неповторимост.

Но какво е Царевец и Търновград без ония три църкви, тясно свързани със съдбоносни и величави събития от неговата история! Затова с такъв усурен ритъм се пристъпва към реставрирането на църквата „Свети Димитър“, откъдето започва рождната дата на старата столица. От където Асен и Петър повежда народа срещу поробителите византийци. И победи-ха.

Скоро ще грейне с цялото си величие и блесък църквата „Свети Петър и Павел“, свързана с името на Калоян, ловък дипломат и държавник, поставил основите на величавия Царевград—Търнов. Много години прецизните реставратори и художници с любов и голямо чувство за дълг и отговорност пред народа ни изграждат този паметник на нашето изкуство. Не е далеч времето, когато стенописите, осежени и обновени, ще се завърнат на старите си места, за да ни заставят да спираме захласнати и онемели пред тях.

Ако боянската църква е национална гордост, връх на нашето изкуство, не по-малък светиня и съкровищница на далечното ни минало и изкуство е и църквата „Свети 40 мъченици“. Досега ние знаехме за нея, че е издигната през 1230 година в чест на знаменитата Клокотнишка битка на Иван Асен II, че в нея се намира прочутата Омуртагова колона и някои ценни стенописи.

Преди няколко години археолозите се натъкнаха тук на погребение и откриха в него уникален златен пръстен с надпис „Калоянов пръстен“, който развлича цяла България. Всички искаме да ярем, че скоро Великата лавна ще разбули евентуалните си тайни, за да подари на нацията скъпи реликви, а църквата „Свети 40 мъченици“ ще стане обект номер едно за всеки, който иска да почувства величието на българския дух.

Паралелно с Царевец и църквите край него архитекти, реставратори и ръководителите на града полагат грижи за възрожденската част на Велико Търново, за да бъде тя съхванена, обновена и наситена с богато съдържание, та когато мине чужденец през този град да го обикне, а българинът в него да стане по-любим.

Христо МЕДНИКАРОВ

Кръговрат

Тъгува старата къщурка и пред смъртта си коленичи. От скръб мазилката се пука и ветровете я събличат... Живее тя с надежди още, но сянката и се смалва. А покривът — пробит, разрошен със спомени я утешава. Капчукният глъч е стихнал. А там, отсреща двата блока над старостта и се усмивват и гледат, гледат отвисоко. Кипи животът там, лудува и всеки ден е чакан празник. Тревоги стихват, смях ликува и буди празното пространство. Детенце в стамте проплаче с безгрижието се сборника. А после в малкото криваче усмивка весела наднича. Живеят младите щастливи и като млади се обичат. А къщичката!... Тя въздиша и старостта и коленичи...

Стефан КАЛЕВ

Търновград

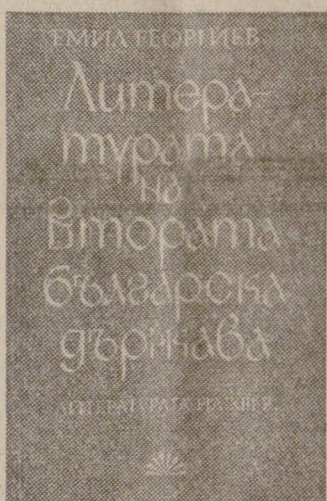
Опиваш ме с една първичност... Възкръсват хълмовете и пращини друми. Пред хълмовете коленича пръстта окръжавена да целуна.

Искра от вековете държ, родена от копито върху камък. И нека палне в мен, размирен, на Търновград негасещия пламък.

И с този пламък да премина през теб, зема, с юнашки кости пълна. В пръстта на майката-родина да легна като семе, взело кълна.

Йордан КУШЕВ

Книга за литературата на Втората българска държава

Името на видния славист проф. д-р Емил Георгиев е свързано с ред значителни постижения в съвременната ни литературно-историческа наука. В първата част на неговия нов труд обект за проучване е книжнината у нас през XIII век. Родова болка за българина е, че от тая епоха на българско държавно възмование по-късните исторически превратности са унищожили повечето творения на материалната и духовната култура. Ето защо спонтанен предводител интерес изниква замисълът на Емил Георгиев да събере в едно и да оцени всички литературни факти, с които може да се възпроизведе системата на литературния процес през столетието, подготвено втория „разцвет“ на културата при Иван Александър.

Началният дял проследява документалната проза, която се съдържа в преписката на цар Калоян и дворова канцелария с папа Иннокентий III, в противоречивата дейност на Борил, а създавателната политика на Иван Асен II и други. Основателно се налага изводът, че в борбата за укрепването и разширяването на освободените земи се включва „оръжбена“ сила на словото — задължителна съставка на дипломатическите успехи от това време.

По-нататък се приважат данните от преписването на църковни служебни книги, които свидетелстват за едно обединяване на най-меродавните книги на средновековната литература, което следва от обновяването на българската литература след освобождението (стр. 130). Този оригинален гледна точка на Емил Георгиев дава ключ за разбирането на такъв по-сетнешни явления като реформаторското дело на Евтимий Търновски. Явно книжовната ни традиция е носела дълго в себе си онези идеи, които през XIV—XV век мощно ще се плесат и ще определят „второто южнославянско“ влияние в българските страни и в Русия.

Родолубното усърдие на автора щастливо е подпомогнато от наличието на български образи, които населяват десетките ръкописни сборници. Книжовниците са

Емил Георгиев. Литературата на Втората българска държава. Част I. Литература на XIII век. С., БАН, 1977.

имали създаването да осветят за дните поколения примера на Кирил и Методий, Иван Рилски, Иларион Мъгленски, Гаврил Лесновски, Прохор Пчински, Йоан Осоговски и други наши средновековни дейци.

Хармония е величието на особено лена България. Емил Георгиев вижда в грижата да се създават нови преписи и редакции от старобългарската литература каменна, казано, са съчиненията за великите българославянски първотители Кирил и Методий или бележитото енциклопедическо произведение на Йоан Екзарх — „Шес тогосе“.

Въпреки утилитарната насоченост на средновековната литература, тя отразява и народната съда в стремежа на нашите предци да намерят своето място в световната история, в настоящето и бъдещето — под испратания вихър на социалните и междудържавни сътресения. В специален раздел се поднасят проинкованията на „Солунската легенда“, „Разказ за географските мъченици“, въвежда се за първи път в нашата наука старобългарският писател Панхел. Въобще издирването на нови или малкоизвестни имена е постоянна цел на изследователя, която последователно се въвежда на много страници. Читателът има възможност да види участие в заплетената творческа участ на Теодор Граматик, да доуче воплите от приписките на Ока яния Драган, Георги Граматик, да се наслади на философската дълбочина във възмеленията на Васко Граматик.

Отрадна отличителна черта на изложението е, че в него се проследява историята на ръкописите с обективно критическо отношение към проблемите на ценностите в тях, на езиково-графичния им облик. По достойнство се определя ролята на тогавашната престолнина — Търново! „Тоя уникален по своето положение град тупта като едно голямо сърце, което дава жи кръвта по цялата българска държава от втория период на нейното съществуване. Ставал център на освободителното движение срещу византийските поробители, той изразява като символ на свобода на България. В сравнение със столиците на Първата българска държава — Плиска и Преслав — той заема значително по-централно положение сред българските земи. Оттук е било възможно тяхното по-оперативно ръководство. Търново е и една естествена крепост и за многобройните неприятелни на България е било потрудно да го овладеят“ (II стр.).

Неиздадената още втора част на изследването обхваща литературата през XIV век. Така цялостно, трудът на Емил Георгиев ще запълни острата необходимост за търсене, които да възстановят единната картина в развиемето на средновековната ни култура. В навечерието на 1300-годишнината от създаването на българската държава наша та обществена ще притежава възрожденска книга за възникването и надеждите на българския народ преди седем века, а за научния работник тя ще бъде и отворена врата за нови открития.

Димитър КЕНАНОВ

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

Започна окръжното футболно първенство

Заедно с първите епизоди, в края на миналата седмица и борбата за излъчване на първенците за сезона 1977/1978 година се включиха и футболните отбори от Елнската окръжна група. За старта двадесетте състеза се готвиха упорито. Много бяха ръководителите на физкултурни дружества, които помислиха и за тържествено откриване на футболния маратон.

Свещената гласят, че най-старите са били домакините в Българско Сливово. Стадионът е бил украсен. В тържествена обстановка капитаните на двата отбора, участници в първия мач — местния „Бенковски“ и гостуващия „Спартак“ (Полски Сеновец) са вдигнали флагите на пилюите, духов оркестър е изпълнил националния химн. Много добре бе открито и първенството в Бела черква — и тук, празнично настроение, приветствие към състезателите, пожелания за спортсменска нора Добри организатори се пока заха и спортните дейци във Върбовка... За хубавото домакините бяха поздравени от дежурните секретари на първите срещи. Навярно оценка ще направят и секцията по футбол при ОС на БСФС...

Но как да приемем и „другата“ страна на „медала“? Нормално ли е още при първене сътресение на футболното поле да на бълдаваме неспристойни сцени, да се синга до саморазправа, да червени картони, та и до нещо още по-сърдително?

Скаж и тук има „първенство“. Спечелиха го козловци. В Козловце не само, че не става тържествено откриване на сезона, но след завършването на първия мач се стига до грозен инцидент. Публиката счела, че има неограничени права, та се навършила върху съдините да ги малтретира. Отстранен е от игра състезателът Никола Григоров Попов (№9, Козл.) за ритане на противников играч без топка. Но последният от права заплахи за саморазправа със съдините, след състезанието публично ги заплюва (12). После влиза в помещението, където се обичат арбитрите, ритва вратата, иска да влезе с вълом (12) На яспяна, къде се намира този човек и може ли той да бъде из-

общо състезател? А нямаше ли ръководители и действа тук, които да спрат неспристойните изстъпления на този и другите на то него псевдопринципи на спорта?

И на мача в Бела черква имаше „стълкновение“, малко по-лесно от това в Козловец, но не по-малко оскъдително — тук състезателът от Горна Липница Димитър Т. Димитров отправил обидни думи към колегата си от Б. черква Васил Ив. Николов, последният пак не само му отбрал, ами го и ударил...

Във Върбовка на срещата с гостуващия състав на Леденик, футболният Георги Исидор от Бела черква е санкциониран с червен картон заради системно нарушаване на правилата и ритане на противников нападател в „негирта на обстановка“.

Това са най-тъмните петна на фона на интересния развой на срещите в първия кръг на окръжното футболно първенство. По неспристойните провици днес ще се каже думата дисциплинарият на мисия на Окръжната секция по футбол! Навярно и бюрото на секцията ще вземе отношение, за да се прекесат още в зародиш им опитите да се създава ненормална обстановка по футболните стадиони и игрища в окръга.

Да се назоваме, че домакините на срещите от предстоящия втори кръг в Елнската група — Полски Сеновец, Златарица, Г. Липница, Леденик, Ресен, Първомайци, Овча могила, Вардин, Морава, Б. Сливово — ще вземат всички мерки състезанието да преминат при образцови ред. Това е пълна сила важи и за срещите от първия кръг на двете „А“ окръжни групи, които са насрочени за 14 август (неделя).

Ето и резултатите от I кръг в Елнската окръжна група.

Българско Сливово — Полски Сеновец 4:1, Ореш — Ресен 5:2, Върбовка — Леденик 1:2, Бела черква — Горна Липница 3:1, Державица — Морава 6:0, Сашево — Златарица 2:4, Патреш — Вардин 1:1, Сухиндол — Овча могила 3:1, Долна Оричица — Първомайци 4:2, Козловец — Дебелев 3:4.

Александър ГЕОРГИЕВ

Източна „А“ окръжна футболна група

Есенна програма

14 АВГУСТ — 17.30 ЧАСА

Драганово — Крушето
Янтра — Камен
Асеново — Поликраище
Козарево — Добри дял
Добри дял — Козарево
Константин — Клифарово
Никоп — Присово
Дичин — Самоволене

21 АВГУСТ — 17 ЧАСА

Крушето — Самоволене
Присово — Дичин
Клифарово — Янтра
Козарево — Константин
Писарево — Добри дял
Поликраище — Кесарево
Камен — Асеново
Драганово — Янтра

28 АВГУСТ — 16.30 ЧАСА

Янтра — Крушето
Асеново — Драганово
Кесарево — Камен
Добри дял — Поликраище
Писарево — Крушето
Никоп — Козарево
Дичин — Клифарово
Самоволене — Присово

4 СЕПТЕМВРИ — 16.30 ЧАСА

Крушето — Присово
Клифарово — Самоволене
Козарево — Дичин
Писарево — Никоп
Поликраище — Константин
Камен — Добри дял
Драганово — Кесарево
Янтра — Асеново

11 СЕПТЕМВРИ — 16 ЧАСА

Асеново — Крушето
Кесарево — Янтра
Добри дял — Драганово
Константин — Камен
Никоп — Поликраище
Дичин — Писарево
Самоволене — Козарево
Присово — Клифарово

18 СЕПТЕМВРИ — 16 ЧАСА

Крушето — Клифарово
Козарево — Присово
Писарево — Самоволене
Поликраище — Дичин
Камен — Никоп
Драганово — Константин
Янтра — Добри дял
Асеново — Кесарево

25 СЕПТЕМВРИ — 16 ЧАСА

Кесарево — Крушето
Добри дял — Асеново
Константин — Янтра
Никоп — Драганово
Дичин — Камен
Самоволене — Поликраище
Присово — Писарево
Клифарово — Козарево

2 ОКТОМВРИ — 15.30 ЧАСА

Крушето — Козарево
Писарево — Клифарово
Поликраище — Присово

Камен — Самоволене
Драганово — Дичин
Янтра — Никоп
Асеново — Златарица
Кесарево — Добри дял

9 ОКТОМВРИ — 15.30 ЧАСА

Добри дял — Крушето
Константин — Кесарево
Никоп — Асеново
Дичин — Янтра
Самоволене — Драганово
Присово — Камен
Клифарово — Поликраище
Козарево — Писарево

16 ОКТОМВРИ — 15.30 ЧАСА

Крушето — Писарево
Поликраище — Козарево
Клифарово — Янтра
Драганово — Камен
Янтра — Самоволене
Асеново — Дичин
Добри дял — Никоп
Кесарево — Константин

23 ОКТОМВРИ — 15 ЧАСА

Константин — Крушето
Никоп — Добри дял
Дичин — Кесарево
Самоволене — Асеново
Присово — Янтра
Клифарово — Драганово
Козарево — Камен
Писарево — Поликраище

30 ОКТОМВРИ — 15.00 ЧАСА

Крушето — Поликраище
Камен — Писарево
Драганово — Козарево
Янтра — Клифарово
Асеново — Присово
Кесарево — Самоволене
Добри дял — Дичин
Константин — Никоп

6 НОЕМВРИ — 14.30 ЧАСА

Никоп — Крушето
Дичин — Константин
Самоволене — Добри дял
Присово — Кесарево
Клифарово — Асеново
Козарево — Янтра
Писарево — Драганово
Поликраище — Камен

13 НОЕМВРИ — 14.30 ЧАСА

Крушето — Камен
Драганово — Поликраище
Янтра — Писарево
Асеново — Козарево
Кесарево — Клифарово
Добри дял — Присово
Константин — Самоволене
Никоп — Дичин

20 НОЕМВРИ — 14.30 ЧАСА

Дичин — Крушето
Самоволене — Никоп
Присово — Константин
Клифарово — Добри дял
Козарево — Кесарево
Писарево — Янтра
Поликраище — Камен

Адрес на реклами: 6000, Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Телефон — главен редактор — 2-04-58, зам. главен редактор — 2-05-26, секретариат и „Хумор и сатира“ — 2-17-12. Отдели: „Организационни и идеологически проблеми“ — 2-41-50, „Икономически проблеми“ — 2-05-27 в 2-38-31, „Изкуство, култура и проблеми на Велико Търново“ — 2-03-08, „Кореспонденция“ — 2-40-22, „Писма на читателите“ и фоторепортер — 2-17-79, счетоводство — 2-40-14, канцелария — 2-04-59, дежурен редактор и коректори — 2-36-70. Телекс 066570. Сметка в ДСК — Велико Търново 185/5570. ИНДЕКС: 21 301